

Sygn. akt I C 71/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2015r.

Sąd Rejonowy w Jaśle I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Myśliwiec

Protokolant: st. sekr. sądowy Stanisława Synowiec

po rozpoznaniu 25 czerwca 2015 r. w J.

przy udziale

sprawy z powództwa N. K.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powódki N. K. kwotę 33.750,00 zł (trzydzieści trzy tysiące siedemset pięćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 31 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powódki N. K. kwotę 966,80 zł (dziewięćset sześćdziesiąt sześć złotych 80/100), tytułem stosunkowego rozliczenia kosztów zastępstwa procesowego;

IV. przyznaje biegłej D. G. wynagrodzenie za sporządzanie opinii uzupełniającej w kwocie 63,96 zł (sześćdziesiąt trzy złote 96/100);

V. nakazuje, aby Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Jaśle ściągnął od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S.:

- kwotę 1680 zł (jeden tysiąc sześćset osiemdziesiąt złotych), tytułem pokrycia częściowej opłaty sądowej od której uiszczenia powódka była zwolniona,

- kwotę 398,90 zł (trzysta dziewięćdziesiąt osiem złotych 90/100), tytułem częściowego pokrycia kosztów opinii biegłego;

VI. odstępuje od obciążania powódki N. K. kosztami postępowania obciążającymi ją w związku z częściowym oddaleniem powództwa.

Sygn. akt I C 71/14

Uzasadnienie Wyroku Sądu Rejonowego w Jaśle

z dnia 2 lipca 2015r

Powódka N. K. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego (...) S.A. w S. kwoty 48.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku z wypadkiem jakiemu uległa w dniu 28 lutego 2013r, z ustawowymi odsetkami od dnia 31 sierpnia 2013r do dnia zapłaty, oraz o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w kwocie

2400zł i opłaty skarbowej od udzielonych pełnomocnictw w kwocie 34zł. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że w dniu 28 lutego 2013r jako pasażerka samochodu osobowego uległa wypadkowi drogowemu w wyniku którego doznała poważnych obrażeń ciała w postaci urazowego krwotoku podpajęczynówkowego, złamania łuski kości czołowej po stronie lewej, złamania ściany przedniej i tylnej zatoki czołowej lewej, sitowia lewego i trzonu kości klinowej, wstrząśnienia mózgu, złamania wyrostka stawowego górnego prawego C2, C7 bez przemieszczeń, złamania wyrostka stawowego górnego i wyrostka poprzecznego prawego (...), złamania I żebra lewego oraz ogólnych potłuczeń. Powódka przebywała w szpitalu od 1 marca do 14 marca 2013r a następnie kontynuowała leczenie w domu. Po wypadku zaczęła odczuwać lęki i strach przed jazdą samochodem zaś bóle głowy i odcinka szyjnego kregosłupa nie ustępowały pomimo rehabilitacji. Po wypadku na twarzy powódki pozostała szpecąca ją blizna. W wyniku wypadku powódka ma kłopoty z zasypianiem jest nadmiernie nerwowa i miewa koszmary senne. Pozwany wypłacił powódce kwotę 15000zł tytułem zadośćuczynienia, która to suma zdaniem powoda nie może być uznana za adekwatną w stosunku do doznanej przez powódkę krzywdy. Zdaniem powódki pozwany bezpodstawnie przyjął przyczynienie się powódki do szkody na poziomie 50% z powodu niezapięcia przez nią pasów bezpieczeństwa. Przyczynienie się powódki do powstania szkody na jej osobie może być zdaniem powoda przyjęte na poziomie nie wyższym niż 30% bowiem to nie powódka ale kierująca pojazdem marki s. za którą pozwany ponosi odpowiedzialność była sprawcą tego zdarzenia.

Pozwany (...) S.A. w S. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany podniósł że nie kwestionuje swej odpowiedzialności co do zasady ale jego zdaniem przy przyjęciu przyczynienia się powódki na poziomie 50% wypłacona jej kwota w wysokości 15000zł jest w pełni adekwatna do doznanej krzywdy bowiem zadośćuczynienie pozwany ustalił na poziomie 30000zł a z powodu przyczynienia wypłacił powódce kwotę 15000zł.

Pozwany podniósł również, że jego zdaniem oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego powódka może domagać się zasądzenia odsetek dopiero od daty wyrokowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

w dniu 28 lutego 2013r powódka jadąca jako pasażer samochodu osobowego marki s. prowadzonego przez K. T. uległa wypadkowi samochodowemu. Prowadząca samochód K. T. jadąc w N. ulicą (...) nie zachowała należytych środków ostrożności i nie dostosowała prędkości do panujących warunków drogowych i wpadła w poślizg doprowadzając do uderzenia prawą stroną samochodu w słupek ogrodzeniowy (wyrok w sprawie karnej II K 232/2013). W wyniku wypadku powódka N. K. doznała złamania wyrostka stawowego (...), złamania wyrostka poprzecznego (...), urazu głowy z utratą przytomności z krwawieniem podpajęczynówkowym z zaburzeniami adaptacyjnymi, złamania kości czołowej ściany przedniej i tylnej zatoki czołowej lewej sitowia lewego i kości klinowej, rany twarzy okolicy czołowej lewej ok 6cm i skroniowej ok 2cm, złamania żebra I po stronie lewej ze stłuczeniem klatki piersiowej i zespołem bólowym (opinia biegłego lekarza - (...) - k 362-364). W sferze psychicznej wypadek oraz doznane obrażenia wywarły istotny wpływ na powódkę powodując zdecydowane pogorszenie obrazu samej siebie zmniejszenie odporności na sytuacje stresogenne. Powódka stała się bardziej lękowo nastawiona do nowych sytuacji. Zaczęła negatywnie postrzegać siebie jako osobę gorszą słabą psychicznie i fizycznie (opinia biegłej psycholog D. G. - k 370-371). Powódka po wypadku przebywała dwa tygodnie w szpitalu i bardzo cierpiała - bolało ją całe ciało. Po powrocie ze szpitala nosiła gorset przez około dwa miesiące, korzystała z pomocy mamy przy wszystkich codziennych czynnościach. Korzystała z zabiegów rehabilitacyjnych ale ciągle odczuwała dolegliwości bólowe, jakiś czas po wypadku korzystała z porad specjalistów prywatnie ale potem brakowała jej na to środków. (zeznania świadka M. K. - k 139-140, zeznania powódki N. K. - k 414v). Powódka po wypadku odczuwała silne dolegliwości bólowe przez pierwsze dwa miesiące a następnie dolegliwości bólowe były słabsze z okresowymi zaostrzeniami w czasie rehabilitacji czy uruchamiania do sześciu miesięcy od urazu. Doznane przez powódkę obrażenia powodują trwałe ograniczenie ruchomości kregosłupa szyjnego i piersiowego a także trwałe blizny. Następstwem doznanych urazów mogą być wcześniejsze zmiany zwyrodnieniowe w obrębie narządu ruchu co powoduje wtórne ograniczenia w ruchomości narządów. W wyniku wypadku powódka doznała 35% trwałego uszczerbku na zdrowiu (opinia biegłego J. S.)

W czasie wypadku powódka nie była zapięta pasami bezpieczeństwa. Zapięcie tych pasów uchroniłoby powódkę od ciężkich obrażeń jakich doznała w wyniku wypadku w szczególności od złamania kręgosłupa (obrażenia kręgosłupa byłyby znacznie mniejsze i dotyczyły by więzadeł kręgosłupa a nie jego struktury kostnej). Powódka nie doznałaby przy prawidłowo zapiętych pasach bezpieczeństwa urazu lewej okolicy czołowo- skroniowo- ciemieniowej zaś uraz głowy mógł by polegać na jej stłuczeniu z ewentualnym wstrząśnieniem mózgu (opinia biegłego sądowego J. S. (2)- k 387-392).

Likwidując szkodę powódki pozwany, który co do zasady przyjął swą odpowiedzialność przyznał ostatecznie powódce kwotę 30.000zł zadośćuczynienia i przyjmując jej przyczynienie do powstania szkody na poziomie 50% wypłacił jej kwotę 15000zł (akta szkodowe pozwanego).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody które nie wzbudziły wątpliwości sądu co do ich wiarygodności i nie były kwestionowane przez strony. W zakresie dowodów z opinii biegłych sąd pragnie zauważyć że biegli wydali w niniejszej sprawie opinie merytoryczne, obiektywne i niewątpliwie profesjonalne- wyciągnięte przez biegłych wnioski są jasne i logiczne a strony nie kwestionowały opinii i nie składały zarzutów do opinii biegłych lekarzy. Strona pozwana kwestionowała opinię biegłej psycholog zarzucając że jest ona niepełna oraz zarzucając biegłej zastosowanie niewłaściwych metod badawczych . Biegła w swej opinii uzupełniającej wskazała na na brak potrzeby zgłębienia diagnozy neuropsychologicznej bowiem u powódki nie stwierdzono zaburzeń ośrodkowego układu nerwowego. Zwróciła również uwagę na fakt że dobór narzędzi diagnostycznych pozostaje w gestii biegłego a zastosowane przez nią narzędzia były adekwatne dla potrzeb diagnozy. Biegła podkreśliła również że nie stwierdziła u powódki objawów depresji czy tendencji suicydalnych. Wyjaśnienia biegłej są rzeczowe i jasne. Wydane przez biegłą opinie zdaniem sądu mają walor rzeczowego dowodu w oparciu o który sąd poczynił ustalenia w niniejszej sprawie. Po uzupełniającej opinii biegłej żadna ze stron nie złożyła do tej opinii uwag ani zastrzeżeń.

Również dowody z zeznań świadka M. K., a także zeznań samej powódki są w ocenie sądu wiarygodne, stanowią relację z tego, co w związku z wypadkiem przeżywały i odczuwały zarówno powódka jak i jej matka, która w głównej mierze sprawowała nad nią opiekę.

Sąd zważył co następuje:

Odpowiedzialność pozwanego w niniejszej sprawie pozostaje poza sporem bowiem pozwany uznał tę odpowiedzialność co do zasady. Sporna w niniejszej sprawie jest wysokość należnego powódce zadośćuczynienia oraz stopień w jakim powódka przyczyniła się do powstania szkody.

Jak wynika z treści art. 444§1 kc naprawienie szkody w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Z kolei na podstawie art. 445§1kc osoba która doznała uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia może żądać przyznania jej odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Pojęcie „sumy odpowiedniej” użyte w art. 445 § 1 kc. w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze i doktrynie wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. I tak w oparciu o stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone m.in. w wyroku z dnia 28.09.2001r. (sygn. akt III CKN 427/00 – LEX): „zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być „odpowiednia” w tym znaczeniu, że powinna być – przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego – utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa”.

W ocenie sądu uwzględniając zakres doznanych przez powódkę obrażeń, stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 35%, rozmiar cierpienia, młody wiek powódki, poważne zagrożenie przedwczesnymi zmianami zwyrodnieniowymi narządu ruchu sąd uznał, że odpowiednia suma z tytułu zadośćuczynienia to kwota 75000zł. Sąd

wziął również przy ustalaniu tej sumy pod uwagę skutki w wypadku w sferze psychicznej powódki które w swojej opinii opisała biegła psycholog. Zdaniem sądu suma ta jest odpowiednia do rozmiaru doznanej krzywdy i na pewno nie jest nadmierna.

Odnosząc się do zagadnienia przyczynienia się powódki do wypadku, to nie ulega wątpliwości, że stanowisko strony pozwanej określające zakres tego przyczynienia się na poziomie 50% jest niezasadne. Nie ulega wątpliwości, że powódka nie zapięła pasów bezpieczeństwa (okoliczność tę sama przyznała) i że jak wynika z opinii biegłego lekarza sądowego J. S. (2) gdyby te pasy miała zapięte uniknęłyby tak ciężkich obrażeń ciała. Nie mniej jednak pozwany ponosi odpowiedzialność za szkodę spowodowaną działaniem kierującej pojazdem ubezpieczonym u pozwanego od odpowiedzialności cywilnej K. T., a przyczyną wypadku było właśnie jej, zachowanie polegające na niezachowaniu należytej ostrożności, nie dostosowaniu prędkości do panujących warunków jazdy co doprowadziło do poślizgu samochodu i uderzenia w słupek ogrodzeniowy. Obrażenia ciała jakich doznała powódka są niewątpliwie skutkiem tego wypadku. Brak zapiętych pasów bezpieczeństwa po stronie powódki należy rozpatrywać przez pryzmat art 362kc. Zgodnie z treścią art. 362kc jeżeli poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron.

Zdaniem sądu przyczynienie się powódki do skutków wypadku należy przyjąć na poziomie 35%. Jej zachowanie - fakt niezapięcia pasów bezpieczeństwa to zwykle niedbalstwo spowodowane najprawdopodobniej faktem radosnego spędzania wieczoru w grupie przyjaciół. Sama powódka nie potrafiła odpowiedzieć na pytanie dlaczego nie zapięła pasów bezpieczeństwa. Zestawiając z tym rodzajem winy powódki winę sprawcy wypadku - kierującej pojazdem K. T. która swoim zachowaniem naruszyła szereg zasad ruchu drogowego i wyczerpała znamiona przestępstwa z art 177§1kk nie sposób zgodzić się z tezą stawianą przez pozwanego by przyczynienie się powódki do wypadku oceniać na poziomie 50%.

Reasumując przy przyjęciu przyczynienie się powódki do zaistniałej szkody na poziomie 35% i biorąc pod uwagę , że pozwany wypłacił powódce tytułem zadośćuczynienia kwotę (...) należna jej od pozwanego suma tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę to kwota 33750zł (75000zł x 65% - 15000zł) z ustawowymi odsetkami zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 31 sierpnia 2013r - jak wynika z treści art 817§1 kc ubezpieczyciel jest zobowiązany spełnić świadczenie w terminie 30 dni od dnia zawiadomienia o szkodzie - jak wynika z akt szkodowych powódka zawiadomiła ubezpieczyciela o szkodzie 27 czerwca 2013r - żądanie więc odsetek od daty 31 sierpnia 2013r jest w pełni zasadne.

W pozostałym zakresie sąd żądanie oddalił jako zbyt wygórowane i nie mające podstawy zarówno w stanie faktycznym jak i prawnym sprawy.

Sąd przyznał stosownie do treści art. 288 kpc biegłej psycholog D. G. wynagrodzenie za sporządzoną opinię dodatkową zgodnie z przedłożonym rachunkiem, bowiem biegła wykonała zlecone jej czynności w sposób rzetelny, a żądane przez nią wynagrodzenie jest zgodne z obowiązującymi w tym zakresie szczegółowymi przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013r w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu cywilnym (Dz.U. z 2013r poz.518).

Orzekając w przedmiocie kosztów postępowania sąd zastosował zasadę wynikającą z treści art 100kpc i dokonał stosunkowego rozdzielenia tych kosztów (powódka wygrała sprawę w 70%) przy uwzględnieniu faktu że powódka korzystała w niniejszej sprawie ze zwolnienie od kosztów sądowych.

pozwany z tytułu stosunkowego rozdzielenia kosztów zastępstwa procesowego zobowiązany jest zapłacić na rzecz powódki kwotę 966,80zł (łączne koszty z tego tytułu wyniosły 4834zł - po (...) po każdej ze stron, 70% tych kosztów obciąża pozwanego a 30% powódkę skoro więc powódka winna ponieść koszty zastępstwa do kwoty 1450,20zł a poniosła koszty w kwocie (...) - to różnicę wynoszącą 966,80 winien jej zwrócić pozwany którego wówczas będą obciążały koszty zastępstwa w kwocie 3383,80zł)

Na podstawie art 113 ust 1 na pozwanym ciąży obowiązek zapłaty na rzecz Skarbu państwa kwoty 1680zł tytułem pokrycia części opłaty sądowej stosownie do wyniku sprawy, od której uiszczenia powódka była zwolniona oraz kwotę

398,90zł tytułem pokrycia stosownej do wyniku sprawy części kosztów opinii biegłych które łącznie wyniosły w niniejszej sprawie kwotę 1074,56zł. Przy obliczeniu kwoty obciążającej pozwanego z tytułu kosztów opinii biegłych sąd uwzględnił wpłaconą przez pozwanego zaliczkę w kwocie 398,90zł.

Na podstawie art 102 kpc sąd odstąpił od obciążania powódki kosztami postępowania które obciążałyby ją zgodnie z wynikiem sprawy, a to mając na uwadze sytuację majątkową powódki.